

ملاحظات پیرامون نشست دست اندر کاران لیگ

اولین نشست دست اندر کاران برگزاری مسابقات لیگ برتر کشتی و دیگر عوامل ذریعاً از جمله مسئولین برخی از تیم‌ها و باشگاه‌ها در سال ۹۱ تشکیل شد. صرف نظر از اشکالی که به برخی متصدیان امور تیم‌ها و باشگاه‌ها می‌توان گرفت از جمله عدم تفکیک میان تیمداری و باشگاهداری و نیز بارهای بی‌برنامه‌گی‌ها، آنچه که تحت عنوان مواد در این نشست مصوب شد یا تاکیداتی که بر مصوبات گذشته انجام گرفت، قابل تأمل و بررسی است. نخست آنکه مقرر شده تیم‌ها از سه کشتی گیر ملی پوش داخلی یا خارجی بهره بگیرند یعنی یک تیم اگر دو ملی پوش داخلی را به خدمت گرفت تنها می‌تواند از یک خارجی مطرح استفاده کند. همین بند ناقض برگزاری مسابقات لیگ برتر است چرا که اساس رقابت‌های لیگ بر پایه برد و باخت با استفاده از تمام توان مادی و معنوی تیم‌هاست. به عبارت دیگر تیم باشگاهی هزینه‌ای را متقبل می‌شود تا موفقیتی به دست آورد. نمی‌توان دست تیم‌های متمول را بست با این استدلال که دیگران توانایی رقابت با آنان را ندارند. خاصیت لیگ برتر و فلسفه وجودی این مسابقات مبتنی بر حضور تیم‌های پر توان در عرصه رقابت‌ها با حداکثر توان است. به عبارت دیگر باید تلاش کنیم تیم‌های ضعیف‌تر خود را به جایگاه بالاتر برسانند نه آنکه قوی‌ترها را به ضعیف‌ها نزدیک کنیم. موضوع دیگر اختصاص ۵ درصد از مبلغ قرارداد کشتی گیران به هیات‌های استانی و ۵ درصد به مربیان سازنده آنان است این بند کم و بیش در گذشته نیز وجود داشت و اصولاً اقدام خوبی محسوب می‌شود که موجبات تشویق مربیان و حتی هیات‌ها را فراهم کند اما تجربه ثابت کرده در روند اجرای این اختلافاتی که بین هیات و کشتی گیر از یک سو و مربیان و حتی هیات‌ها را فراهم کند، عملاً راه به جایی نمی‌برد. شاید کشتی گیری تا ۱۵-۱۶ سال نزد، یک مربی و سپس نزد مربی دیگری تمرین کرده باشد به همین دلیل هر کدام ادعای سازندگی خواهند داشت مگر اینکه راهکاری دقیق و اصولی برای این ابهامات پیدا شود تا به اصطلاح ضمن اینکه حق به حقدار می‌رسد موجبات کدورت و دلخوری نیز فراهم نشود. برخی از هیات‌ها تا مسک به همان ۵ درصد به عنوان شرايطی برای کشتی گیر فراهم می‌کنند تا نتوانند در تیمی که مورد نظر ورزشکار است کشتی بگیرد بنابراین ضرورت دارد دست اندر کاران مربوطه جهت تسهیل موضوع بیش از پیش چاره اندیشی کنند و گر نه با تغییرات پیاپی قوانین و کم و زیاد کردن بندها در صورتی که در اجرا مشکلاتی بروز کند راه به جایی نخواهیم برد.

کامل راهی مسابقات المپیک کند اما آرزوی وی برآورده نشد تا علیزاده که مدال برنز جهانی ۲۰۰۹ را در کارنامه خود دارد عملاً با این ناکامی فکر حضور در ترکیب تیم ملی را از سر به در کند. به این ترتیب کشتی کشورمان با ۱۳ ملی پوش رو در روی رقبای برتر جهان خواهد ایستاد. اگر چه ترکیب نهایی آزاد و فرنگی کاران اعزامی به لندن هنوز بطور کامل اعلام نشده ولی حداقل می‌توان حدس زد چهره‌هایی چون حسن رحیمی، اسماعیل پور، تقوی، گودرزی، لشگری، یزدانی، سوریان، نوروزی، عبدولی، اخلاقی، رضایی، قربانی و احتمالاً پرویز هادی مسافران اعزامی به المپیک خواهند بود. در این میان تکلیف محمدرضا آذر شکیب و فردین معصومی چندان روشن نیست همانطور که طالب نعمت پور در بیم و امید قرار دارد. حال باید دید عدد ۱۳ در المپیک ۲۰۱۲ برای کشتی ایران خوش یمن خواهد بود یا همانطور که عده‌ای تصور می‌کنند این عدد شانس چندانی برای کشتی ایران به ارمغان نمی‌آورد مطمئناً قضاوت در این باره چندان آسان نیست زیرا اولاً کشتی ورزش بی‌رکوردی است که حوادث و رویدادهای ناخواسته در شکست و پیروزی هاسمهم بسزایی دارند ثانیاً میدان المپیک با هیچ مسابقه دیگری قابل مقایسه نیست بنابراین نمی‌توان عدد ۱۳ را در موفقیت یا ناکامی قهرمانان دخیل دانست.

روس‌ها دست از سر تدیف بر نمی‌دارند

جامبولات تدیف آنقدر برای روس‌ها افتخار آفرینی کرده که به راحتی دست از سرش برندارند. سرمربی با سابقه تیم ملی کشتی آزاد روسیه طی حدود یک دهه چنان رابطه عاطفی با ملی پوشان کشورش برقرار کرده که حضورش در کنار قهرمانان در ارتقای عملکرد روحی و جسمی آنان غیر قابل انکار است. او سال گذشته و در آستانه رقابت‌های جهانی ترکیه به یکباره از مسئولیت سرمربیگری تیم ملی کناره گرفت. تقاضا و تاکیدات پیاپی مسئولین ذریعاً نیز نتوانست این مربی را که علاقه مند به حضور در عرصه سیاست شده بود از راهی که در پیش گرفته منصرف کند. در چنین شرایطی فدراسیون کشتی روسیه ماگمد گوسینوف را به عنوان سرمربی جدید معرفی کرد. عملکرد وی در جهانی ترکیه اگر چه با قهرمانی روسیه توأم شد اما روس‌ها با تمام وجود خطر ریبخ گوش خود احساس کردند چرا که دلاور مردان کشتی کشورمان تنها یک پیروزی لازم داشتند تا بعد از سالیان طولانی سرود قهرمانی سرداده و بالاتر از روس‌ها قرار گیرند. همین تجربه ناخوش آیند باعث شد تاروس‌ها بار دیگر دست به دامن تدیف شوند؛ زیرا میدان پیش رو المپیک نام دارد و کسب مدال و افتخار در چنین میدانی دل شیر می‌طلبد. در راه به خدمت گرفتن سرمربی پیشین حتی پای ولادیمیر پوتین نیز به میان کشیده شد تا با نفوذ خود مسیر بازگشت تدیف را هموار کند. حاصل مذاکرات و درخواست‌ها آن بود که مقرر شد. تا سرمربی پیشین تیم ملی کشتی آزاد روسیه به عنوان مشاور عالی کنار ملی پوشان باشد. مشاوره‌ای که در حقیقت کار سرمربیگری و هدایت قهرمانان را بر عهده خواهد گرفت. روس‌ها بهتر از هر کسی می‌دانند کسب مدال آن هم از نوع طلا چه اهمیتی برای تثبیت جایگاه ورزش و سیاست این کشور دارد. از طرفی رقابت بر سر کسب مدال بین صاحبان قدرت جهانی ورزش از جمله چین، آمریکا، فرانسه، کانادا، انگلستان، آلمان و ژاپن تلاش مضاعف کشورهای یاد شده از جمله روسیه را فراهم می‌کند بنابراین حضور تدیف در کنار تیم قهرمان جهان یعنی بهره‌گیری از تمام فرصت‌ها.

می‌رسد آیا واقعاً سقف توانمندی‌های تیمی که ۵ نفر از اعضای آن مدال جهانی دارند باید تنها یک مدال باشد؟ هدف ایجاد توقع غیر معمول در میان افکار عمومی نیست اما از آن سو نیز نباید پیشاپیش روحیه قهرمانان را منتزاع و تضعیف کنیم. تفاوت میدان المپیک با میادین بین‌المللی و حتی جهانی آن است که عظمت و ابهت مسابقات المپیک چنان بر جسم و جان ورزشکاران سایه می‌افکند که قهرمانان کم‌رو و حیه و پر استرس در همان گام نخست در هم می‌شکنند. در ست به همین دلیل است که بی‌رو حیه‌ها در عرصه المپیک راه به جایی نمی‌برند حتی اگر مدال جهانی داشته باشند. بنابراین بهتر است برخی از مسئولین اگر تجربه لازم در جهت بهبود وضعیت و تقویت روحیه‌ها ندارند اظهار نظر نکنند، چه خوب بود نایب رئیس محترم فدراسیون که در عین حال مقام مشاور و وزیران یکدک می‌کشد در بحث مربوط به گلابه متقابل ورزشکاران، سرپرست فدراسیون و مسئولین ورزش پادر میانی می‌کند. وظیفه همه ما تا آغاز رقابت‌های المپیک ایجاد انگیزه و روحیه بخشی به قهرمانان رشته‌های مختلف ورزشی علی‌الخصوص دلاور مردان کشتی در مقام قافله سالاران کسب مدال است. زیرا همانطور که پیشاپیش ذکر شد بی‌رو حیه‌ها در المپیک موفق نمی‌شوند.